

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
în străinătate . . . . . 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

Arad, B-d-ii Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 51939

Grupat responsabil : N. ONEU

Esti pregătit pentru moarte ?

„Sunt un om pierdut!” Așa a spus pe patul de moarte un mare general francez, mareșalul Jucand. Pierdut? Ce cuvânt înfiorător! El, care luase parte la atâtea lupte și arătase o mare vitejie atât în parlament cu vorba, cât și pe câmpul de luptă cu sabia; el, care se bucură de o mare faimă și de o mare trecere, el spune pe patul de moarte că este pierdut. De ce? Pentru că uitase un lucru, pe care niciun om nu trebuie să-l uite și anume: că are un suflet, care trebuie să fie mântuit. A fost un luptător de mare valoare, dar de folos, el n'a fost luptătorul lui Hristos. El a crezut că poate să trăiască viața și fără să caute mântuirea sufletului său; iar acum, când își sfârșea viața, spunea vorba care te înfioară: „Sunt un om pierdut!” La ce bun toată faimă și toate onorurile lui, dacă la sfârșit a trebuit să spună cu durere: „Sunt un om pierdut?”

Cei mai mulți oameni trăiesc cum a trăit acest om. Ei se delectează după treburi și ocupații, și se aleargă după multe lucruri, fără să se gândească la suflet, la judecată și la veșnicie. În privința aceasta, sunt stăpâniți de o mare nepăsare; iar dacă-i îndeamnă cineva să se întoarcă la Dumnezeu, ei nu credă cu adevărat în Domnul Hristos și să-L urmeze, trăind o viață nouă în deplină ascultare de El, li se pare prea de tot, prea mult. Ei trăiesc în nepăsare față de sufletul lor, față de mântuirea lor, și se amăgesc cu gândul că poate nu vor ajunge dincolo într-un loc tocmai rău. Luându-se după mintea și închipuirea lor, își făuresc gânduri prin care se încurajează singuri, ca să rămână mai departe în nepăsare și în păcat.

Așa era odată un doctor. El îngrijea de o femeie bolnavă, care era credincioasă. Credincioasa aceasta îi spunea că, și el are mare nevoie de Domnul Hristos, ca să fie mântuit. Doctorul îi răspundea însă că, n'are nevoie de sangele curs pe crucea Golgotei, ca să fie curățit de păcate. El zicea: „Dacă Dumnezeu vede în noi căință pentru păcatele noastre și dacă are din partea noastră făgăduința sinceră că, în viitor, ne vom îndrepta și vom fi mai buni, atâta este de ajuns. Mai mult nici n'ar putea să ceară de la noi.”

Depă un timp, bolnava s'a făcut bine. Atunci ea a spus doctorului: „V'am dat de multă osteneală cu boala mea și, negreșit plata pentru această osteneală trebuie să fie mare. Vă asigur însă că-mi pare rău că v'am dat de atâta osteneală și vă făgăduiesc foarte sincer că, în viitor, voi face tot ce-mi va sta în putință ca să nu mă mai îmbolnăvesc.”

Auzind aceste cuvinte, doctorul a făcut ochii mari și a rămas mirat. Atunci credincioasa a adăugat: „Vă spun aceste lucruri cu nădejdea că, în felul acesta veți socoti achitată suma ce vă datoriez, căci doar nu veți putea să cereți dela mine mai mult decât poate să ceară — după părerea dumneavoastră — Dumnezeu dela noi: căință adevărată și făgăduință sinceră.”

Nu știu dacă acel doctor a mai răspuns ceva sau nu; nu știu dacă și-a dat seamă de nebunia părerilor sale sau nu; trag însă nădejdea că, vorbele acelei credincioase vor fi de folos unora sau altora din cititorii acestei foi.

Cât de mult se vorbește de căință și de făgăduințe de îndreptare!

Dar chiar dacă ar fi cântă serioasă și chiar dacă făgăduințele ar fi înțelese, la ce am ajunge? Dumnezeu este sfânt și drept și urăște păcatul cu o ură desăvârșită. Spune cum vei sta înaintea Lui cu păcatele tale? Cântă ta cea mai adâncă, lacrimile tale cele mai sincere nu pot să-ți spele păcatele și să le înlăture din fața ochilor Lui. El, care este un judecător drept, trebuie să pedepsească păcatele; și tot El, care este bun, vrea să ierte pe păcătoșii. El bine, în nemărginita Sa înțelepciune, El a găsit un mijloc prin care și păcatele să fie pedepsite, și păcătoșii să poată fi iertați. „Am găsit un preț de răscumpărare pentru ei”, zice Sf. Scriptură (Iov. 33:24). Acest preț l-a plătit Domnul Hristos în locul nostru, murind pe cruce pentru păcatele noastre. În felul acesta păcatele și-au primit pedeapsa; iar păcătoșii, care se pocăiesc și crede cu adevărat în Domnul Hristos, ca răstignit și înviat pentru noi, este iertat de toate păcatele, fără să dea ceva, fără să facă ceva, ci numai prin credință. Din clipa în care cineva a luat iertarea și este împăcat cu Dumnezeu, din clipa aceea trăiește o viață nouă, fiindcă are în Domnul Hristos pe Acela, care-l scapă de orice lanț al păcatului. Cu sufletul mântuit și cu Mântuitorul ca Stăpân, un astfel de om trăiește în sfântenie înaintea lui Dumnezeu, are pace cu Dumnezeu, are siguranța mântuirii și nu se mai teme de osândă. Chiar în fața morții, stă senin și încrezător, pentru că știe că merge la Domnul Isus.

Vestiul muzicant Händel, fiind pe patul de moarte, a cerut că i se citească psalmul 91. După ce i

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foale religioase

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. no. 37 Sâmb. 13 Sept. 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacțiile și Admînistrarea:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. GNCU Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Știm că mulți din abonații noștri se întreabă și sunt nedumeriți văzând că din timp în timp revista noastră apare în număr dublu. Vrem acum să explicăm acest lucru, crezând că vom fi înțeleși deplin.

Toate cele necesare pentru tipărirea revistei au acum un preț mai mare, iar abonamentul nostru e cel mai mic. Totuși vrem și vom scoate revista până la capăt, cu toate greutățile. Apoi am mai hotărât să trimitem revista gratuit fraților desrobiți din Basarabia și Bucovina. Prin aceasta le vom da o dovadă de dragostea noastră pentru ei. Și astfel pentru a merge până la capăt, și a nu ne băga în datorii, am hotărât CA ÎN FIECARE LUNĂ SĂ APARĂ UN NUMĂR DUBLU. Deci în loc să fie patru numere pe lună, vor fi două obișnuite și unul dublu.

Accentuăm că, această hotărâre e numai până la sfârșitul acestui an. IAR DACĂ VOM PRIMI AJUTOCARE MAI MULTE, NU VOM ȚINEA-O NICI PÂNĂ ATUNCI.

Credem că toți frații și scumpul nostru cetitor ne vor aproba în hotărârea noastră, și ne vor ajuta.

• • •

Adunați Farul număr cu număr și la sfârșitul anului le legați, veți avea astfel un volum frumos și bogat. Cine rupe revista, își face lui o pagubă mare, căci peste câțiva ani nu are ce răsfoi și găsi bune și folositoare învătățuri. Peste câțiva ani, veți vedea ce bun sunt sfaturile acestora.

Prigoana contra creștinilor din Rusia

Am scris în revista noastră cu mult înainte de izbucnirea războiului contra bolșevicilor, că Seminarul Teologic Baptist din Lituania a fost închis imediat ce țările baltice au fost anexate la Rusia. Tot atunci scriam că, predicatorii din Estonia, Letonia și teritoriul fostei Polonii cștate la Rusia au fost deportați.

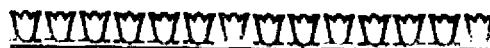
Dar aceste știri prinse atunci sunt azi înțelese de noi, când s'a putut vedea în orașele și satele cucerite de armatele aliate cum bisericile au fost închise, ușile lor zăvorâte cu lăcate nespuse de mare. Altele erau transformate în magazii sau cazărmi.

Lupta ateiilor comunisti, însă, s'a îngrijit ca pe orice cale să strecoare venitul necredinței în umile oamenilor. Astfel au întrebuințat toate mijloacele. Posturile de radio împrăștiu pe calea aerului toată batjocura față de credința în Dumnezeu, ziarele, revistele, broșuri, cărți, etc., erau cu nemăsurată. Teatrele, cinematografele erau pline de artiști și filme pline cu otrava diabolică a dușmanilor lui Isus. Se mai făceau conferințe, convorbiri, și tot felul de născociri pentru a însufla microbii necredinței.

Grija conducătorilor ateisti-comuniști a fost ca tineretul să fie crescut și dezvoltat în spiritul necredinței. Astfel erau învățați în școli, erau hrăniți din manualele de învățat, instruiți de învățători. Iată de ce tinerii aflați prizonieri stau mirați, sunt lipsiți complet de trăsăturile oamenilor credincioși.

Cu toată grija depusă, nu s'a putut însă stinge scânteia de adorare și închinăciune din sufletele oamenilor. Nu știu cum, însă, în stângăcia lor, în atitudinea lor de necunoștință, aflați în atmosferă de pietate, ei se închină. Sufletul lor așa, în mod cu totul natural, se ridică spre Dumnezeu. Ei sunt atunci așa cum spune ap. Pavel: „...băjbăie să-L găsească...” Nu au putut comuniștii și nu va putea nimeni sub soare stinge această scânteie.

Lucrurile însă nu s'au mîrșănit la atât. Noi nu putem să ne dăm seama câte lacrimi și cât sânge s'a vărsat în prigoana contra credinței. Viitorul ne va

Cine se iubește pe sine
Cine-și iubește aproapele
Cine-și iubește fratele
Cine-și iubește Patria și Neamul
subscrie la „IMPRUMUTUL
REINTREGIRII.”

descoperi în parte, dar adevărata se vom cunoaște-o numai în cer. Și'm cu toate persecuțiile, au mai rămas mai sunt credincioși. Și ce credincioși! Imi închipui că noi nu suntem vredni să le deslegăm cureaux învătămintele. Ce devotament vor fi având! Ce adăclime în viața spirituală! Câte experiențe!

Prăbușirea regimului comunist e în o dovadă pentru noi că, Dumnezeu ascultă rugăciunile credincioșilor. „Dacă chiar zăbovește, așteaptă-L.”

Datoria mărturiei

Fiecare credincios trebuie să depună mărturie despre viața sa în Hristos. Nimeni nu e scutit de această datorie. Toți au puterea de a predica, de a vorbi lumii, dar toți trebuie să fie martori. Mărturia o poți depune cu vorba și cu fapta. Cu gura, prin cuvinte, fie predici, discuții sau rugăciuni. Cu fapta prin crâri cari vorbesc cu un grai tăcut, de mare valoare și influență.

A mărturisi pe Hristos e o datorie, aceasta apare și ca ceva natural. Isvor curge nu că îl forțează cineva, ci pe de truce această e ceva natural. Un mântuitor trebuie să aibă o viață mântuitoare. Și graiul acestei vieți, mireasma răspândită, e cea mai minunată mărturie pe care o poartă Isus. Și nici nu trebuie ceva mult. E destul să arăți ceace a făcut Isus în viața ta și ai făcut ceace pe cer. Nu filosofie, nu vorbe alese, idei mari și grele, ci experiența trăitului tău cu Isus, spus altora. Deaceia creștinii și-au spus martori. Ei erau „martorii” lor înșiși. Ei povesteau ce au văzut și cunoscut în viața lor. Și minunate și pline de putere sunt acele mărturii!

Când credincioșii au ajuns să spună nu idei, nu despre trăitul și faptele altora ci despre ale lor, atunci, au ajuns de parte. E ușor să aperi o idee cu o altă idee, e ușor să vorbești despre creștinism, dar fără dovada că ești tu creștin. atunci vorbele tale vor avea multă mare valoare și putere. „Voi sunteți martorii Mei... până la marginile pământului.”

Salută fiecare dimineață cu bucurie. Fii mulțumitor pentru lucrul, oportunitățile și încercările zilei. Incepe lucrul cu înflăcărare. Roagă-te pentru pâinea de toate zilele și mana va cădea regulat.

„Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre”. I. Petru 5:7.

LUMINI IN INTUNERIC

DIN EXP. RIENȚELE UNUI PĂCĂTOS MÂNTUIT

(Urmare din nr. trecut)

„Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el.” Isata 30. 21.

Dumnezeu este dragostea desăvârșită, înțelepciunea desăvârșită, cunoștința desăvârșită, bunătate desăvârșită. El vrea ca noi să fim predați sau consacrați Lui în mod desăvârșit pe cât ne luminează înștiințarea din partea Lui. Ce grozavă crișă este astăzi de tineri consacrați, sau mai bine zis tinerii închinați Domnului. Un tânăr mântuit înseamnă, un tânăr care este chemat să stea pe focul sfânt al Duhului Sfânt prin Dumnezeu. O viață sfântă trebuie să stea pe focul sfânt până ce nu se mistue complet în flăcările sfinte. Dumnezeu are nevoie de oameni care să-i aparțină la sută. Ca să te înalți cu Dumnezeu, trebuie ca să te cobori cu Dumnezeu acolo, unde e păcatul și strigător și greutățile mai mari.

O chemare nouă — sau ultima?...

Eram într'un serviciu bun, mă bucuram de prietenii mulți, iar serviciul îmi aducea îndeajuns pentru viață. Prin jumătatea lui Decembrie primesc călăuzirea din partea lui Dumnezeu să dau demisia și să-mi iau locuința în mahalaua cea mai strâmtă din oraș și să încep lucru. Mi-a fost frică pentru că am luat salariul pe luna întrecută dinainte și m-am făcut cumpărături pentru iarnă. Mă uitam mirat pe geam cerul înorat, închis, iar din nori din când în când cădea câte un fulg de zăpadă, acestea mă cam cutremurau, pentrucă nu-mi prea îmi place frigul.

Am făcut cunoscut că peste trei zile dau demisia, în caz când nu primesc, voi fi silit să plec. Orice stăruințe au rămas cum au și trebuit să rămână — zădărnice. Acolo aveam cameră, lumină, lemne gratis, aici însă nimic, numai pe Domnul. Am mai cercetat banii pe cari aveam, am văzut că-s tare puțin, dar asta nu-mi pasă pentrucă pentru mine cea mai mare bogăție este Dumnezeu, după cum ar fi trebuit să fie pentru fiecare. Cuvântul bogăție vine dela slovenescul Bog, care înseamnă Dumnezeu. Așa că având pe Dumnezeu ai bogăție, neavând pe Dumnezeu ai gunoaie, murdărie și nenorocire.

O locuință singuratecă

Pe aceasta o căutam, dar ce greu am găsit-o, știam că Dumnezeu mi-a pregătit-o, dar nu puteam da de urma ei, ce mirat eram, când din cauza slăbiciunii n-o puteam găsi. Când mă depărtam în partea de apus sau de miazăzi a orașu-

lui, atunci Dumnezeu din nou mă conducea de acolo unde-mi fu destinată locuința. Mă gândeam, aici este camera mea, dar n-o văd. În altă parte la o distanță numai de zece minute dacă m'ar fi dat cameră gratis, n'aș fi luat-o. Într'adevăr s'au oferit mai mulți de mai multe ori să-mi dea camera gratis, dar am refuzat spunând: „Dumnezeu n'are nevoie de lucruri gratuite. El plătește cheltuielile copiilor Săi.”

Prietenii mei s'au cam speriat de noua întorsătură, pe care a luat-o viața mea. Au început să mă critice, și-au schimbat părerea, vizitele au încetat aproape complet. Doar așa numai din când în când veneau să vadă, dacă nu cumva am degerat de frig sau am murit de foame. Câte odată încercau să mi dea bani, dar nu simteam îndemn din partea lui Dumnezeu să-i iau așa, că îi respingeam. În schimb bețivii, păcătoșii, decăzuți și câte alte soluri de nenorociri îmi umpleau deseori camera. Erau ca acasă la ei, le spuneam: „Această ușă este întotdeauna deschisă pentru voi.”

Vă spun: „Nu vă îngrijorați...”

Mat. 6. 25.

Am fost asediat de prezența lui Dumnezeu. Am încercat să-i fiu la dispoziție întotdeauna. Nu pot spune că am adus lipsă de ceva. Din contra căutam să risipesc cât mai mult pentru Dumnezeu pentrucă să văd dacă Dumnezeu practicat azi corespunde la necesitățile nevoilor noastre — am văzut că de sute de ori da. N'am avut niciodată ocazia să spun prietenilor mei săraci și lipsiți: „Azi nu vă pot da de mâncare, pentrucă Dumnezeu nu mi-a dat nici mie.” Sau nu vă puteți încălzi, pentrucă Dumnezeu nu mi-a dat lemne. Din contră le dădeam și pe acasă să aibă și pentru copii lor nu cu sgârcenie.

Nu pot spune că m'am rugat pentru existență. Când lumea moare în păcate, nu mai e timp să te rogi pentru mântuire. Într'o seară era viscol, ger mare și zăpadă. Când ieșeam din cameră, mi-am dat seamă că lemnele nu-mi vor ajunge nicăieri pentru seara aceea, dar nici bani n'aveam ca să cumpăr. Dacă aș fi descoperit ceva mai dinainte, probabil m'aș fi rugat, dar acum, când leșeam grăbit, ce puteam face?

Nu încui bine ușa, când cineva stă cu coșul încărcat de lemne, mă roagă să primesc. De obicei sunt rușinos, și refuz; mă împotrivesc, dar în zădar, cedez și primesc.

Mă miram de multe ori că, sfinții dădeau câteodată de paradă, sau cumva de rușine, iar oamenii, care nu cunoșteau pe Dumnezeu, erau întrebunțați în timpurile cele mai critice. De multe ori rămâneam ca lovit zicând în mine: „O ciorilor, ciorilor! Mi se pare că voi veți condamna pe unii dintre sfinții la judecată.”

Tineri!

Aceste le-am scris pentru voi, pentrucă sunt tânări. Poate sunt mai slab decât voi toți și de aceasta nu mă îndoiesc. N'am altă putere decât acela pe care o are Hristos. Sunt atât de mic, încât am dispărut. Hristos ia locul meu. Să nu credeți că aveți nevoie de talente și cine mai știe câte, nu deloc. Ai nevoie numai de Hristos. Fă ceva practic pentru El și-L vei vedea cum îți ajută, cum e lângă tine. Mulți ar crede poate că am credință mare, asta nu pot spune, știu că Hristos e cu mine, mă iubește nespun, mă orostește, mă mângâie, e viața mea, gândește și lucrează prin mine și suferă cu mine. Domnul Isus dorește ca să trăiască în tine. Alege pe Dumnezeu sau pierzarea? Dumnezeu vrea să fie practicat. Prin aceste câteva articole Dumnezeu încearcă să vă arate ușa experiențelor și a legăturii cu Dumnezeu ce grozav de zăvorâtă este. Dumnezeu are nevoie de tineri, care să se predeie toți, apoi să pretindă ca visurile lor sfinte și tineresti să fie îndeplinite. Tineri nu vă lăsați. Prin rugăciuni lacrimi cereți dela Dumnezeu ce doriți și El vă va da.

Amice, soră și fratele meu scump!

Când nu ți se dă atenție, când acolo unde ar trebui să găsești căldură, zămbete, găsești răceală și respingere. Tineri! Când în frământările tale aștepti și tu ca fiecare ființă să fii înțeles și în loc ca să ți se dea un pahar de apă rece, ți se dă paharul amar să-l golești. Și atunci când în loc să ți se întindă o mână caldă și înțelegătoare, primești o privire bănuțoasă rece și plină de grabă. atunci dragul meu povestea ta e mare. Acestea sunt semnele și pecetea că aparții unei alte lumi. Pecetea divină este prea apăsată pe ființa fragedă. Praful lumii nu se poate lipi de tine. Aparții lui Dumnezeu într'o măsură neînțelească de alții. Nu dispera, ai vocații și vizuni cerești, mergi înainte! Aceste comori nepătrunse nu se pot uni cu gunoaiele lumii acestei. Nu ezita, chiar dacă ești silit tremurând și pierdut în propriile-ți gânduri și desamăgiri cobori în valea neagră a aparențelor acestei lumi, acolo vei da de suprema realitate Tatăl tău, care te așteaptă de mult și care îți va da suprema revelație. Viață și puteri noi pentru ai fi trimisul Lui în această lume a morții.

(Sfârșit)

„Căci El dă omului plăcut Lui înțelepciune”. Ecl. 2:26.

Lucrarea lui Hristos în Glorie

„Înainte de praznicul Paștelor, Isus, cu Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, și fiindcă tubea pe ai Săi, cari erau în lume, i-a iubit până la capăt.” Ioan 13:1.

Domnul Isus cunoștea bine toate slăbiciunile și păcatele ucenicilor Săi și totuși i-a iubit și i-a iubit până la capăt. Cineva a tradus aceasta în cuvintele: „...i-a iubit pe toată cărarea vieții...” El a iubit pe Petru și când acesta în fața servitoarei se lapădă. Dragostea Lui s'a revărsat în privirea aruncată asupra lui Petru și aceasta i-a frânt inima, și l-a adus la restabilire.

El a fost conștient de divinitatea Sa. Știe că are dela Tatăl dăruite toate lucrurile, că are toată „puterea în cer și pe pământ”. El a știut că a venit dela Dumnezeu și că merge la Dumnezeu. Dar gândiți-vă ceace scrie ap. Pavel: „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El măcar că era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentruca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” (II. Cor. 8:9.)

Cine poate spune contrariul despre El? Cum a fost El la naștere în peșteră, în iesle, apoi crescut în căsuța din Nazaret la teighiușe lemnașiei? Cum a fost El când umbla din loc în loc, prin dealurile și văile Palestinei? Cum a fost El când a spus: „Vulpile au vizuină și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și plece capul?” A renunțat la toate pentru ai Săi.

Isus înainte de veacuri

Dar cuvintele „era bogat” ne desoperă un lucru, că El a fost înainte de nașterea Sa din fecioara Maria, înainte de veacuri. Textul spune că era bogat. Și când a fost El bogat pe pământ? Nici când? Și totuși El a fost bogat. Când? Înainte de a Se întrupa în chipul omeneș. El a fost deci înainte de veșnicie. „El știa că a venit dela Dumnezeu și că merge la Dumnezeu.” Și lucrul acesta, învățătura aceasta a pre-existenței lui Isus e clară în cuvintele: „Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava, de care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.” (Ioan 17:5). Dar lucrul

acesta e clar în toate proorociile despre El.

Isus a lucrat pentru ai Săi. Pe pământ în viața Sa „a încins un ștergar, a luat un lighean, și le-a spălat picioarele”. Ce pildă minunată! Slujba unui servitor e făcută de El. Gândiți-vă ce mirați au fost ucenicii. Uitați-vă cum s'au pierdut. Ascultați-l pe Petru cum nu vrea să-și dea picioarele la spălat. Și Domnul îi spune: „Ceace fac Eu acum tu nu pricepi”.

Era o lecție prea adâncă. Ce ușor e să lei, așa cum fac unii și azi, lucrarea pe care a făcut-o El, dar ce greu e să pătrunzi în adâncul acestei lecțiuni.

Un cuvânt la ai Săi

Notăți întâi ceace nu spune și apoi ceace spune. El nu spune către Petru: „Dacă nu te spăl, nu poți avea parte în Mine.” Asta ar fi spus-o unui nemântuit. Noi știm că cel ce crede în El, are prin sângele Lui iertarea păcatelor, și e în Hristos. A fi în El înseamnă viață; a fi în El înseamnă unirea cu El. Petru avea parte în El. El credea în Isus, s'a predat Lui și avea viață în Hristos. Isus însă a spus: „Dacă nu te spăl, nu poți avea parte cu Mine.” Asta înseamnă părtășie, tovărășie. Adică Petru ar fi fost lipsit de tovărășia Fiului lui Dumnezeu, de nepetenia Lui.

Când a auzit aceasta Petru — sămponul se duce dintr'o extremă în alta — cere să fie spălat în înfrățime.

Da, credincioșii Săi au și viață în El și tovărășia cu El.

Scumpul meu, e credința ta mântuitoare? Domnul Isus a spus lui Petru, când a cerut să fie spălat în întregime: „Voi sunteți din neștința cuvântului, pe care vi l-am spus.” Adică Evanghelia morții Sale pentru cei păcătoși. Ei au crezut în El că e Fiul lui Dumnezeu venit să aducă mântuirea și aceasta i-a făcut curăți, adică mântuiți.

În glorie Isus ne-a iubit și a acceptat sacrificiul să se facă sărac, umil și mic, ca să ne facă pe noi bogăți și fericiți. Astfel avem noi împăcarea cu Tatăl, dreptul de a ne numi copii lui Dumnezeu, avem iertarea păcatelor, avem casă în cer.

În glorie El vede și ne ascultă dându-ne binecuvântările de care avem nevoie. „Orice veți cere în Numele Meu, veți primi.”

În glorie Isus mijlocește pentru noi. El a fost din nou proslăvit de Tatăl, în cer. Ștefan mărturind. Il vede la dreapta lui Dumnezeu. Ap. Pavel ne spune că avem în El pe singurul Mijlocitoarea Tatăl.

În glorie El ne așteaptă. „Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.” Locul Lui e între credincioșii Lui. Cerul va fi „cortul lui Dumnezeu cu oamenii.”

Ferice de acei spălați în sângele Mielului, și cari pot intra pe porți în cetate.

Esti pregătit pentru veșnicie ?

(Urmare din pagina 1-a)

s'a citit acel psalm, a zis: „Este frumos! Acest psalm este o hrană care înviorează. Mai citește-mi, citește-mi capitolul 15 din întâia epistolă către Corinteni”. — „Da”, a adăugat el la sfârșit, aceasta este Evanghelia: **mântuit prin har, prin credință în Isus Hristos**. Numai în Tine, Doamne Isuse mi-e nădejdea.” Și a murit sop-tind aceste cuvinte: „Doamne Isuse, primește duhul meu!”

Acest om avea un mântuitor, care pusese în rânduială totul în locul lui. El putea să nărăsească pământul în pace și să se înfrățese înaintea lui Dumnezeu fără teamă.

Dar tu, iubite cititor? Ai tu în Domnul Isus pe Mântuitorul tău? A-L avea pe El și a-L urma cu toată inima înseamnă a fi pregătit pentru veșnicie.

Ceții și răspândiți

Farul Creștin

Răbdarea creștinului

„Fiți răbdători în necaz.”
Romani 12:12.

„Viața nu e o zi de sărbătoare” — spunea un om gânditor. În timpul vieții nu avem parte numai de bucurii, ci adesea ba de foarte multe ori suntem copleșiți de greutate, nevoi, de necazuri. Și ca oameni avem o fire, care atunci când ne găsim în necazuri, se agită, se încălzește, se aprinde, iar nervii se încordează. Și nu unul, din noi, când ajungem la necazuri ne dăm drumul liber tuturor scânteierilor și suntem gata atunci să aprindem totul, să ne răsbunăm, să ne luptăm în gol. Așa e omul la necaz. Dar iată că aici ap. Pavel printre sfaturile date credincioșilor, găsește de bine să adauge și cuvintele: „**Fiți răbdători în necaz.**”

Și noi nu ne dăm seama că, aici e un adânc, un necuprins. Asia înseamnă ceva mai mult ca în aparență. Că adică fie orice necaz, tu, ca credincios, să fi răbdător. Asta e o revoluție în apucăturile firii omenești. Pentru moment și la prima privire ți se pare ceva de necrezut, ceva cu neputință. Cum? când eu mă fierb în necazul care a dat peste mine, eu să tac și să nu fac nimic? Dar nu vreau eu să fac nimic, ci atunci sunt inconstient, nu-mi dau seama ce fac, — spunea un credincios.

Dar lucrul de care noi ne speriem, adică, un om nu poate avea răbdare, e ceva natural, dacă omul e un credincios. Căci un credincios nu mai este robul firii pământești. **Deaceia un om credincios poate avea răbdare în orice necaz.** În Apocalipsul se repetă de mai multe ori expresia: „**Răbdarea sfinților.**” Asta înseamnă că la sfinți, la oamenii credincioși este cu putință să rabde, ba o răbdare legendară pentru ceilalți. Și aceasta s'a văzut dealungul veacurilor. Credincioși în circuri, în gura fiarelor, ne ruguri, ne flăcări, la sabie, în chin și moarte, ei au tăcut și au răbdat.

Da, un credincios poate răbda pentru că el aproape că nici nu observă necazurile și greutatea acestei vieți. Gândiți-vă la martirul Ștefan. Ce moarte îngrozitoare, și el nici măcar nu simte. El nu vedea nici pietrele, nu vedea nici sângele cum țâșnea din rănilor trupului său. Privirea lui era

în altă parte, la Isus. Ap. Pavel, care scria aceste rânduri, fraților din Roma, era el însuși un om, asupra căruia au năvălit atâtea și atâtea necazuri. Și tocmai deaceia sfatul lui are o valoare mare, că e trăit de cel ce l-a dat. Pavel, și el, privea peste zările albastre și zărea țara fericirii. Și orice credincios, care, privește peste norul acestei vieți și zărește prin ochii credinței patria cerului, poate răbda orice necaz.

„Vie orice rău asupra-mi
„Nu-mi va clăti inima...”

Dar să nu ne oprim aici. Să ne gândim că **acel ce răbda, e mai câștigat.** Căci, dealtfel, un om, chiar dacă nu ar răbda, ci s'ar frânge în nervi, tot nu poate face nimic. Furtuna necazului abătut nu mai poate fi înlăturată. Cel care răbda, însă, nu se consumă, nu-si pierde capul, e calm, senin și rece, el dă dovadă că e bărbat, că are tărie să înfrunte valurile vieții.

Răbdarea e ceva amar la început, dar dulce la sfârșit. E greu, adevărat, că în cazanul necazului să stai liniștit, dar după ce ai înfruntat greul acesta, e așa de bine. Ce curat e aerul, ce înviorată e natura după ce a trecut furtuna cu ploaie! Ce frumoasă e dimineața după ce a trecut noaptea întunecoasă!

Răbdarea e ceva ce stărnește admirație. Într'un spital a fost dus pentru operație un bolnav. Înainte de a-l opera, medicii voiau să-l adoarmă. El însă a refuzat. Văzând multa lui insistență de a nu-l adormi, medicii s'au apucat de operație. Și cu toate că operația era una din cele mai grele, el n'a scos un geamăt, n'a scos o vorbă de vaet. A răbdat durerile în tăcere. Lucrul acesta a stărnit admirația medicilor. Ce tărie, ce bărbăție, ce voință! — spuneau medicii. Așa trebuie să fie un credincios al lui Isus. El trebuie să stărnească admirația celor ce trăiesc în jurul lui.

Și ceva mai mult. **Un credincios trebuie să rabde, căci așa a făcut și Isus.** Calea pe care a mers Isus, a fost calea răbdării. El nu s'a revoltat, nu s'a răsbunat. A tăcut și în tăcerea de miel a trecut peste toate. **Așa a fost El, așa trebuie să fie și credinciosul Lui.**

Isus a răbdat necazul nedreptății. El cel drept, a văzut mai bine

nedreptățile de aici, și totuși a tăcut și a răbdat. Dar nu numai că a văzut nedreptățile, ci Lui i s'au făcut nedreptăți, și aici atunci nu s'a răsbunat. A tăcut și a răbdat. I s'au adus invinuiri nedrepte, i s'au aruncat în față fel și fel de născoviri, și El a tăcut și le-a răbdat. E aici o grăitoare pildă pentru noi. Câte vei vedea, câte vei auzi, dar să rabzi.

Isus a răbdat batjocura și furia urii oamenilor. Priviți-i ce guralivi sunt. Priviți-i cum știu să batjocorească, să rădă, ba să se răsbune. Iar El, Fiu de Dumnezeu, în drept și cu putere de răsbunare, tace și răbdă. Vin nemernicii străzilor și-L pălmuesc; ce răbdare la El! Așa trebuie să facă fiecare credincios al Său. Să rabde, să rabde și iar să rabde. „A voastră e răbdarea, a Mea e răsbunarea” — zice Domnul.

Iată o datorie, o calitate și o valoare a vieții de creștin: **răbdarea.** Să o aplicăm în viețile noastre, să nu uităm cuvintele ap. Pavel: „**Fiți răbdători în necaz.**”

RUGA

De: Tufy Sirlanu

Spre Tine Tată sfânt
Ridic privirea mea,
Că Tu pe-acest pământ
Ești scut în viața-mi grea
Și vecinic adăpost.

Puterea Ta din cer
In sufletu-mi slăbit
Revars-o să nu pier,
O, Tată prea iubit
Și plin de îndurări.

Că fără Tine eu
Pe veci ași fi zdrobit
In greu păcatul meu
Ce mult m'a chinuit
Lipsit de Harul Tău.

Dar astăzi când m'ajută
Puterea Ta divină
Viața mea țesută
Imi pare o lumină
De raze de odihnă.

De-aceia Tată sfânt
Spre Tine nalt gândirea
Să-mi fii pe-acest pământ
Sublimă fericirea
Și-a vieții mele pace.

Să-mi verși în clipe grele
A mângăerii pace
Ce prin lumini de stele
In chinul meu mă face
Să urc la Tine sus.

O, ia-mă pe pământ
Sub dulcea-Ți ocrotire,
Iar dincoș de mormânt
Să gust în nemurire
Eterna fericire.

De vorbă cu tinerii

Descurajarea

Aceasta e una din cele mai mari și dăunătoare crize ale tinerețului. În avântul tinereșesc și înflăcărat suntem gata să facem orice lucru, chiar cu jertfe și sacrificii mari. Credinciosul are la îndemână prietenia și tovarășia continuă a Domnului Isus, colaborarea Duhului Sfânt, conlucrarea celorlalți credincioși. Și suntem plini

de bucurie când vedem astfel de mișcări bune și creatoare.

Dar, scumpi tineri, peste duhul vostru cold, vine câteodată un vânt rece, care vă sleiește. E desnădejdea. Deodată tinerii pierd curajul, nu mai au speranță, de vin pesimiști. Cerul lor senin, s'a acoperit parca de negura groasă.

De ce au desnădejdat? Nu au reușit, li s'a părut lor sau li s'a spus, că, toate uși ce sunt închise, că nu sunt sortiți de reușită.

Scumpi tineri, nu vă descurajați în lucrarea voastră! Dacă ați dat faliment în viața voastră, în ceace ați încalzit așa de mult în inima voastră, nu vă lăsați înfrânți. Sculați-vă din țărâna falimentului și dați asalt vieții. O vești birui. Sub o neînduplecată și apringă voință totul va cădea. Dumnezeu dă la ai Lui și „voința și înfăptuirea”. El iubeste și încarcă de binecuvântări pe vitejii vieții. Nu mergeți în viață lărându-vă, ci cu fruntea sus și în salturi. Să nu fiți robi vieții, ci stăpâni ei.

Har când cel rău, dușmanul neîmpăcat al nostru, vine și vă scoate în față numai răul și insuccesele voastre, cântați:

„Dacă ești portat de valul furios,
„Și crezându-te pierdut devii fricos,
„Ia în seamă binecuvântările,
„Domnul și-a făcut parte și de ele.

Nu te uita numai ce-a fost trist și în-tunecat. Privește și bucuriile, biruirile și darurile primite. Lumea de mâine e a voastră. Cum o vești stăpâni dacă voi sunteți stăpâniți de desnădejde? Merițiți un viitor frumos și scaldat în fertele dacă nu vreți să lucrați pentru ei?

DE LA UNIUNE

Imediat după desrobirea Bucovinei de Nord și Basarabiei, am scris fraților din centrele mai de seamă și după o mică așteptare am primit răspuns din Chișinău dela sora Raisa Bușilă, care ne face cunoscut că fr. Bușilă, încă 2 frați din Chișinău și sora Lidia Căldăraru au fost arestați și închiși de bolșevici în ziua de 26 Iunie 1941 și apoi trimiși în Rusia. De atunci nu se mai știe nimic despre dânsii.

Fr. Dumitru Hodoroabă din Chișinău ne răspunde că, este în viață și fac ce se poate pentru lucrul Domnului.

Fr. V. Assiev din Bolgrad, jud. Ismail, ne comunică că au avut mari greutăți sub bolșevici. — Casa lor de rugăcine a fost transformată în sală de cinematograf. Au fost nevoiți să se roage prin case. Ne scrie că, dacă armata Română ar mai fi întârziat 3 zile, dânsul și soția erau puși pe lista de a fi deportați în Siberia sau ucși.

În toată Basarabia și Bucovina de Nord, frații nu se puteau aduna la rugăciune

Să ne rugăm Domnului pentru cei ce se află închiși și deportați ca El să le facă scăpare și pentru cei rămași la veștele lor, Domnul să le fie ocrotitor și toată bucuria.

Dela Caseria Uniunii

Mulțumim fraților, bisericilor, și comunităților, care au binevoit a ne trimite obolul d-lor și în luna Iunie 1941

UNIUNE: B's. bapł. An Amos—Arad lei 200, bis. bapł. Fibiș lei 100, Ionașcu Mihai Sinaia lei 1000, b's. bapł. Galați—Făgăreș lei 200, Ludu Govrilă Beclean lei 100, Sărbu Ioan Blaj lei 300, Mara Cornel Cermei lei 460, bis. bapł. Sibiu lei 650, bis. bapł. Neris—B'hor lei 117, bis. bapł. Berliște—Caras lei 250, bis. bapł. Șeitin—Arad lei 120, bis. bapł. Buhalnița—Necomț lei 100, Niculae S. Chița Bachnae fr. Mică lei 110, bis. bapł. Stretugor-giu lei 180.

MISIUNE: Sora Truța Floare Curtici lei 1150, b's. bapł. Sibiu lei 650, Soc. Femeilor Galați—Făgăreș lei 500, Ionașcu Mihai Sinaia lei 1000, Elena T. Deltu Celate—Dolj lei 340, bis. bapł. Berzșău lei 300, Budiontr Zăna Șușca lei 169, Nae Șovăiala Breaza de Sus—Prahova lei 400.

BIROUL UNIUNEI — LOCALUL: Pe-

Incolonați-vă în norul, în nesfârșitul șirag al martorilor lui Isus și cântați:

„Hristos e la frunte,
„Al nost Căpl'an
„Frică nu ne este
„Nici de un dușman.

de A. P.

tre N. Dumitru Corlătești—Prahova lei 50, Stan Gheorghe Co-bălăești—Prahova lei 50, bis. bapł. Văleni de Munte lei 200, bis. bapł. Drajna de Jos lei 100, bis. bapł. Homorăciu—Prahova lei 100.

Casier: Prof. T. Dârlea, Aleea B. Nr. 10, Str. Th. Speranția 152, BUCUREȘTI.

Censornicul divin

În vremea noastră în fiecare casă se găsește câte un ceas. Dar ceasurile pot să meargă și se pot opri. Ele pot arăta timpul în mod exact sau greșit. Când ele se opresc le luăm și le ducem la ceasornicar. Imi aduc aminte că odată un prieten avea un ceas luat din străinătate. Într-o zi s'a oprit. L-a desfăcut el, s'a uitat, nu era rupt nimic în el, dar nu mai mergea. L-a dus atunci la un ceasornicar. Acesta l-a desfăcut, s'a uitat la el, l-a aranjat puțin și ceasul a început să meargă.

Cam așa suntem și noi, când observăm că ne lipsește ceva, să alergăm la Cel ce ne-a creat, El ne cunoaște. Suflete nemântuit, vină la Isus El va spăla toată pată și murdăria păcatului, te va face curat și sfânt. Nu încerca să faci tu, ceace numai El poate face. Vino la El.

A suferi e mult, a alina însă suferințele altora, e și mai mult, iar a uita de suferințele tale pentru a alina suferințele altora, e a face cu adevărat voia lui Dumnezeu pe pământ.

NOU!

DELA DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Calendarul mic pe 1942, e gata și se dă contra ramburs în condițiile următoare: Prețul a lei 5 buc. Dela 10 buc. până la 100 20%o rabat, dela 100 în sus 30%o rabat.

Cartea de cântări s'a expediat la cei ce au făcut comenzi până în prezent. Întârzierea n'a depins de noi. Comenzile proaspete vor suferi o întârziere de 15 zile, când le avem gata dela compactorie. Începutul a fost mai greu.

Uncle cărți din depozit vor fi scumpte. Frații se ia la cunoștință și să-și procure din timp.

În calendarul mic vești afla și catalogul cărți lor aflate în depozit.

„Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii”. I. Ioan 4:14.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

În ziua de 29 Iunie a. c. în biserica baptistă din Grădina, jud. Constanța s'a făcut un botez cu 3 suflete.

Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Gligor Cristea.

• • •

Frații din Tichilești mulțumesc în numele Domnului serei Ana Felecan din com. Vișoara, pentru ajutorul dat.

• • •

În ziua de 6 August a. c. s'a ținut în biserica baptistă Arad-Betei cununia religioasă a fr. Ioan Frunzău cu sora Aurelia Ungureanu.

A cântat corul din loc. Serviciul cununiei a fost îndeplinit de fr. Alexa Popovici.

• • •

În ziua de 10 August frații din Chier, jud. Arad, au avut un botez cu 37 suflete. Cei botezați sunt din loc și jur. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Cornel Păscu fiind ajutat de frații: Botaș, Ardeleanu, Nanasi, Olariu și Segecia. Corul din loc Șiria și Târnova împreună cu poeziile tinerilor au împodobit programul.

• • •

În ziua de 13 August a. c. a fost înmormântarea fr. Coch Mihai în etate de 78 ani. Din cuvântul Domnului au predicat frații: M. Mihai din Lipova, și Lazăr L. Șarij din Sămbăteni. Corul din loc a cântat spre slava Domnului.

• • •

Duminică 10 August a. c. s'a oficiat înmormântarea fetiței Lidia Ardelean de 12 ani din com. Costeiu de Sus, jud. Severin. Serviciul înmormântării a fost ținut de frații: Ioan Covaci, și Laurențiu Ionel seminarist.

• • •

În Duminică de 10 August a. c. frații din biserica baptistă din com. Firiteaz, jud. Timiș, au avut o mare bucurie fiind vizitați de mai mulți frați din comunele: Fibiș, Fiscuț, Bencăuț Român, Șangu și Timișoara. Programul serbării a fost condus de fr. Petru Cionca. Din cuvântul Domnului au vorbit frații: Cornel Schiopu din Fiscuț, Sima Henți din Fibiș și Cionca Petru. Corul din Fiscuț sub conducerea fr. P. Cionca a cântat spre slava Domnului.

• • •

În ziua de 31 Iulie a. c. s'a ținut înmormântarea fr. Moți Dumitru în etate de 42 ani din Curtici. Serviciul înmormântării a fost ținut de frații: Florea Ardelean și Ioan Andea. Corul din loc a cântat spre slava Domnului.

Frații din cercul Cermei au avut o mare bucurie în ziua de 15 August a. c. cu ocazia unui botez cu 7 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Oală Avram ajutat de fr. Ștefan Stupariu. După botez a urmat un frumos program al tineretului, au luat parte tineri din 6 comune. Programul a fost condus de fr. Mara Cornel. Corul din Cermei condus de fr. Selejan a cântat spre slava Domnului.

• • •

În ziua de 30 Iulie a. c. a avut loc înmormântarea serei Andea Iuliana în etate de 75 ani din Curtici. Actul înmormântării a fost ținut de fr. Iov Teodor. Corul și muzica din loc au cântat spre slava Domnului.

• • •

În ziua de 31 Iulie a. c. s'a celebrat cununia religioasă a fr. Ușveț Nicolae cu sora Cioban Florica din Curtici. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Teodor Iov ajutat de fr. Cornel Păscu. Corul din loc a împodobit programul.

• • •

În biserica baptistă în com. Ferdinand, jud. Severin, a avut loc în ziua de 13 Iulie un botez cu 2 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Mircea Tudor predicatorul cercului Valea Bistriței.

• • •

În ziua de 7 August a. c. a trecut la cele vecinice fr. Stanca Nicolae în etate de 52 ani din com. Carai, jud. Bihor. Serviciul înmormântării a fost condus de fr. Mara Cornel seminarist ajutat de frații: Șipa Vasile și Manea Flore.

• • •

O deosebită bucurie au avut frații din Sintesti în ziua de 3 August a. c. cu ocazia unei serbări la care au luat parte frați din mai multe comune. Programul a fost condus de fr. Laurențiu Ionel seminarist. Din cuvântul Domnului au predicat frații: Avram Petru seminarist, Notar Constantinescu, Petru Lupulescu, din Mîghigși Ioan Covaci. Programul a fost împodobit cu soluri, duete, poezii, etc.

• • •

În comuna Mînișul de Sus a avut loc în ziua de 10 August a. c. un botez cu 19 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Vasile Belc. Din cuvântul Domnului au predicat frații: Teodor Tamaș seminarist, Vancei Vasile și alții. Corul din Tauț și cel din loc condus de fr. Luca Gh. au cântat spre slava Domnului.

• • •

Dela alții

Fr. Federico Jose Rodriguez e un misionar din Havana — Cuba, America. El e născut în insulele Canare la 9 Ianuarie

1884. Prima dată a citit Noul Testament, luat cu împrumut dela un prieten, când a fost de douăzeci de ani. Dănsul e absolvent de seminar și are o viziune clară de nevoia lumii pentru Evanghelie. Într-o suburbie numită Calobazar a orașului Havana el a deschis un orfelinat, unde lucrează cu multă râvnă. El e cel mai bun predicator care predică pe străzi.

• • •

Casto Lima e păstorul bisericii baptiste din Lajes — Cuba. El s'a născut în orașul Cardenas din provincia Matauzes-Cuba, la 15 Martie 1899. E fiul unui veteran din războiul pentru independență din Cuba. A studiat în liceul din Cardenas. S'a pocăit în anul 1920. Având chemare specială pentru predicarea Evangheliei predicatorul bisericii M. A. Caliero l-a îndrumat la Seminarul Teologic baptist din Havana — Cuba. A fost ordonat ca predicator în 22 Aprilie 1927. El e o figură simpatică și iubitoare.

• • •

Maurice Aguilard predicator francez, a fost născut la 12 Aprilie 1896, în Chataigner în inima Franței. E curioasă povestea sa. El împreună cu alții au citit Noul Testament și au descoperit o altă viață. După mai multă căutare a întâlnit pe câțiva credincioși și atunci în Aprilie 1925. A studiat și absolvit seminarul în anul 1933. El este un om foarte spiritual și plin de zel să lucreze cu Evanghelia în poporul său.

• • •

Paulina Carumack s'a născut în 12 Iulie 1899 în Waco, America. Ea este indiană. S'a pocăit în tinerețe. A studiat în Universitatea Baylor, și s'a notărat să-și închine viața în cauza sfântă. Și pentru a-și ajunge ținta, s'a înscris și a început să urmeze medicina. Cum misiunea din locul unde voia ea să meargă s'a închis, a trebuit să aștepte până se va găsi un loc vacant. În acest timp ea lucra printre indienii din America, și astfel de ei a fost trimisă și lucrează și azi printre indienii din triburile Isleto și Navajo. Ea e o ființă care pune acolo unde e tot talentul și cunoștințele sale.

• • •

M. Bellamy, misionar baptist în Panama, America. El s'a născut în Kingston, Jamaica la 21 Noiembrie 1898. Educația a primit-o în școlile catolice de acolo. El s'a pocăit în tinerețe, la Martie 1912, la predică de evanghelizare a unui predicator. A fost ordonat în 26 Noiembrie 1925. A început și a lucrat trei ani în Jamaica, în poporul atât de mult iubit de el. După aceasta a fost trimis misionar în Panama, unde lucrează și azi.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Locuința lui Dumnezeu

Odată, un om care nu credea în Dumnezeu, întrebă pe un credincios:

— Dacă zici că este Dumnezeu, să-mi spui unde locuiește?

— Dumnezeu dragul meu, locuiește pretutindeni, afară de înima ta, fiindcă dacă ar fi și acolo, nu te-ai mai întreba unde e locuința Lui.

Necredinciosul mai zise:

— Dacă Dumnezeu locuiește pretutindeni, trebuie să fie mare de tot.

Credinciosul îi răspunse:

— Dumnezeu e atât de mare încât umple lumea toată, și-i și atât de mic, că încape și în inima mea.

Dar în a ta scumpe cetitor?

Piesa de aur din Biblie

Un prinț obișnuit, în tinerețea sa, să vină deseori vara la munte și locuia în casa unui țăran. Pe o poliță din casă, văzu o Biblie. „Citești Biblia?” întrebă el pe țăran. „Da Măria Ta”, răspunse țăranul, citesc în fiecare dimineață un capitol.

Când nu era țăranul în casă, prințul băgă în Biblie un ban de aur și o așeză iarăși la loc. La despărțire, el sfătui pe țăran să citească mereu Biblia, căci are să găsească o comoară în ea. „Da, negreșit, Măria Ta, citesc în fiecare dimineață un capitol”, întări țăranul. După un an prințul veni din nou și întrebă: „Ai citit Biblia?” „Da, negreșit Măria Ta spuse țăranul”. Ia să vadă și eu Biblia zise prințul. Răsfoind însă dădu de piesa de aur pe care o pusese el acolo. O băgă în buzunar și spuse țăranului: „Dece m'ai mințit? Dacă ai fi citit Biblia, ai fi găsit aurul...”

Da, în Biblie se găsește mai mult decât o piesă de aur. Caută cu sărguință și vei găsi. Nu lăsa Biblia să fie numai o simplă podoabă în casă.

Cercetează-mă Dumnezeule, și cunoaște-mi inima

O poveste indiană spune că un tată a dorit ca Dumnezeu să-i arate cum este inima fiecăruia din cei cinci copii ai lui. Și a dat fiecărui copil câte un ban, pe care să-l pună în cutia pentru săraci. Dumnezeu a dat după aceea părintelui putința să vadă ce a ajuns banul pus de fiecare. Unul din copii a dat banul de silă, banul acela s'a prefăcut în fier rece, pentru că rece era și inima acelui fiu. Altul a dat banul cu nepăsare, căci își zicea că și cu el și fără el, tot acela este, banul acelui fiu s'a prefăcut în tînchea subțire și fără preț. Altul a știut ca banul să cadă cu șgomot în cutie și să-l vadă și alții când face acest lucru, acela era un fariseu iar banul lui

s'a prefăcut în falș. Altul a dat gândindu-se la binele săracilor și-i părea rău că nare să dea mai mult, banul lui s'a prefăcut în argint. Al cincilea s'a gândit: Dumnezeu m'a făcut, al Lui sunt cu tot ce am, dacă dau, dau din ce este al lui Dumnezeu și ca să fac voia Lui. Banul acestuia s'a prefăcut în aur curat. Când avem ceva, însemnat lucru este cum dăm.

Biblia e neînvinșă

Un tânăr creștin întâlni la Paris, într-un hotel pe un student din altă țară. Acesta era necredincios, începură să vorbească despre lucruri de știință, la care credea tânărul student că se pricepe mai bine ca oricine. Dar prietenul său creștin se strădui să ajungă în discuție mai aproape de sufletul lui și să-i vorbească despre credința lui personală. Atunci văzu studentul necredincios că scripșura lui e foarte mică. „O”, spuse el, „arma cu care lupți d-ta e de neînvinș. Eu nu am astfel de arme”. Biblia e ca împărăția Cerească. Ea nu poate fi mișcată nici răsturnată. Ea e de neînvinș.

Păcatele sunt șterse

Un băiețel a spus odată mamei lui: „Mamă, nu înțeleg ce se face cu toate păcatele noastre, pe care ni le iartă Dumnezeu!”

— Dragul mamei, ce s'a făcut cu toate figurile pe care le-ai desemnat ieri pe tablita ta?

— Le-am șters cu buretele, mamă.

— Și unde sunt ele acum?

— Ele, nu mai sunt nicăieri, de când le-am șters.

— Vez? Așa e și cu păcatele celor credincioși: ele sunt șterse și Dumnezeu nu se mai gândește la ele.

Ce fericire pentru cei credincioși că este așa: Totuși ne mai aducem aminte de ele chiar dacă știm bine că ne sunt iertate. Dar noi știm căci e scris: „Nu mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelele lor”.

Dar iubite cetitor păcatele tale sunt șterse, sunt iertate?

Bani destul

Un negustor bogat a lăsat prin testament o sumă destul de mare pentru a se clădi o casă pentru orfani după un plan pe care el singur îl făcuse și cu această condiție: „Pe sălile acestei case de orfani nu are voie să intre niciodată slujitorul vreunei religii, oricare i-ar fi credința. Copiilor din această casă nu li se vor da lecții din Biblie. În această casă, rațiunea să fie stăpână: iar lozinea: Fă ce este drept și nu te teme de nimic”, să fie lozinea tuturor celor ce intră și ce ies de aici! După mult timp s'a găsit o societate, care s'a angajat să ridice acea-

stă clădire; dar n'a ajuns până la scop, căci între timp moștenirea s'a pierdut prin falimentul băncii la care fusese depusă suma; clădirea a ajuns apoi la ruină. Până unde poate să ajungă nebunia omenească! Cine ești tu, omule, să lupți cu Dumnezeu?

Lucrarea Celui Inviat

„...și l-i, s'au deschis ochii și L-au cunoscut”. Luca 24:27-31.

Activitatea Domnului Isus după înviere și până la înălțare sunt fapte cari dovedesc lucrarea Sa în spirit. Patruzeci de zile L-a pregătit pe ucenici cu prezența Sa spirituală, apărând și dispărând dintre ei. A fost prezent cu ei. Și ei au devenit conștincuoși de acest fapt.

Din tovărășia Sa cu cei doi depe drumul Emaus, vom putea scoate frumoase învățături.

Gloria crucii a apărut mai întâi în ochii lor. Ei îl știau pe Domnul lor, dar iată că acum e glorios, crucea L-a cinstit și îmbrăcat într-o glorie. Ei de frică nu s'au apropiat să vadă tabloul de pe Golgota, dar acum văd roadele crucii. Ea a făcut pe Isus mai glorios. Ei pe drum nu au văzut în moartea Sa pe cruce numai rușine și dispreț. Isus însă le spune: „Nu știți că trebuie ca Hristos să moară?” Atunci au văzut ei că moartea Sa nu a fost moartea unei victime, ei moartea unui birător.

Gloria scripturilor. Isus pe drum, necunoscut încă de ei, le descopere ascunsuri de o frumusețe rară. Ei știau Scripturile, dar nu le știau frumusețea. Atunci „El a început dela Moise și toți proorocii și le-a explicat că trebuiau să se întâmple aceste lucruri”. Acum au văzut ei în cea mai clară realitate, că Mesia a fost prezis cu mii de ani, că El a fost în profeții, în simbole, în istorie. Nic'un alt eveniment nu a fost prezis așa de mult ca întruparea și moartea lui Isus.

Glorioasă viață de fiecare zi. Ajunși acasă, așezați la masă, El le este descoperit în frângerea pâinii. Descoperirea aceasta a prezenței Sale le-a adus o bucurie nespuse de mare. Și noi putem să-L vedem pe Isus pe cruce, să-L vedem în Scripturi, dar când îl vedem în viața noastră e cea mai minunată experiență.

Ai descoperit tu în viața ta aceste lucruri?